

5. listopadu

BL. FRANTIŠKY D'AMBOISE, ŘEHOLNICE

Narodila se 28. září 1427 do šlechtického rodu d'Amboise [dam-buaz] v Thouars [tuar] ve Francii. Její otec bojoval spolu se sv. Janou z Arcu († 1431) ve stoleté válce. Ve čtyřech letech byla zasnoubena a poté zbožně vychována v rodině budoucího manžela na bretaňském dvoře. Roku 1442 byla provdána, manželství však zůstalo bezdětné. V roce 1450 byli manželé korunováni na vévody, Františka příznivě ovlivňovala politické dění. Když roku 1457 ovdověla, odmítla se znovu provdat a svůj majetek nabídla generálnímu převorovi bl. Janu Sorethovi k založení prvního kláštera karmelitek ve Francii. Klášter byl založen v Bondon roku 1463, Františka do něj v roce 1468, ve svých čtyřiceti letech, sama vstoupila; roku 1477 založila druhý klášter poblíž Nantes [nant]. Oba domy spravovala jako převorka, usilovala o evangelijní překlenutí tehdy enormního společenského rozdílu mezi ní – urozenou vévodkyní – a sestrami z lidových vrstev. Sestry vedla k častému svatému přijímání a k dosud neobvyklé přísné klauzuře. Zemřela 4. listopadu 1485 v Nantes. Za Francouzské revoluce byly zničeny její ostatky i většina jejích spisů. Z dochovaných útržků ji poznáváme jako zdatnou a hluboce zbožnou ženu. Úcta k ní se rozšířila záhy po její smrti, její kult potvrdil Pius IX. roku 1863, roku 1866 byla blahověstena.

Společné texty o svatých ženách (o řeholnicích).

Modlitba se čtením**DRUHÉ ČTENÍ**

Ze spisu „Povzbuzení“ od blahoslavené Františky d'Amboise, určeného jejím spolusestrám

(Kap. XIII, Carmelus 11, 1964, str. 254-255)

Chtějte nést svůj kříž

Všechna soužení a nepokoj, který doléhá na vaše srdce, snášejte s mírností; pamatujte, že právě to je vaším křížem. Ochotně a z celého srdce pomáhejte našemu Pánu a všechno neste s ním. Pokud se takovému kříži budete chtít vyhnout, dost možná, že pak ponese te těžší. Pokušení se překonávají důvěrou a nadějí v Boží pomoc. Není k ničemu se omrzele zastavovat na cestě, spíše je potřeba sebrat odvalu. Myslete na to, jakou námahu a pokušení museli vydržet naši svatí

otcové na poušti. Jak bylo těžší to, co snášeli v duchu, než veškeré skutky pokání a askeze, které ukládali svému tělu. Ten, kdo by nebyl nikdy pokoušen, by nemohl poznat, zda má vůbec nějaké ctnosti. Bůh nedopouští soužení, která by nám nesloužila k dobru – spokojte se proto s tím, co se líbí jemu. Vždyť v evangeliu říká: *Kdo chce jít za mnou, ať nejprve zapře sám sebe,*¹ tedy ať se sám sebe vzdá, nepokládá se za nic, pohrdá sebou a nedělá si starosti, zda jím nepohrdají druzí, ať si to spíš přeje.

Náš Pán říká, že máme vzít svůj kříž a následovat ho;² tedy žít v kajícnosti a snášet muka z lásky k němu – tak, jak on nesl kříž z lásky k nám. Ale prosím vás, neberte svůj kříž jako Šimon z Kyrény! Židé měli strach, aby Pán – vyčerpaný bitím a mukami, které mu způsobili – nezemřel dříve, než dojde na místo, kde měl být ukřižován. Proto kříž naložili na Šimona, proti jeho vůli, a třebaže ho Šimon nesl, nezemřel na něm. Nezemřel na něm jako náš Pán, který ho nesl dobrovolně a s mírností, zemřel a odevzdal svého ducha Otcí. Jednejte jako Pán.

Chtějte nést svůj kříž, žít v kajícnosti, dobrovolně až do konce. Na kříži kajícnosti chtějte zemřít a Bohu odevzdat svou duši. Chvalte Boha a děkujte mu, že vás přitáhl k sobě, do své služby. Nikým nepohrdejte. Mějte na paměti, že je Božím přikázáním milovat bližního jako sám sebe,³ že máte milovat všechny sestry – i ty, které vám činí nebo přejí zlo. A nade všechno chraňte vzájemnou lásku a snažte se přemáhat své vášně. Dnes použijte jeden prostředek, zítra zase druhý, a tak, kousek po kousku, budete překonávat pokušení a přibližovat se k vítězství. A když Pán uvidí vaši dobrou vůli a vytrvalost, zahrne vás svou milostí a pomůže vám vytrvat v řeholním životě až do konce. A nic už vám nebude těžké pro lásku k němu.

¹ Mt 16,24. ² Tamtéž. ³ Srov. Mk 12, 31.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Když na nás Pán dopouští bolesti, je z toho patrné, že nás miluje a přitahuje nás k sobě. * Je to pro nás velká čest.

V. Kříž je přímou cestou a královskou branou do nebe. * Je to pro nás velká čest.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, tys povolal blahoslavenou Františku, aby na tomto světě hledala království nebeské ve službě tobě a tvé přesvaté Matce; dej, ať posilování její přímluvou s duchovní radostí rosteme v lásce. Skrze tvého Syna...

Nebo:

Bože, náš Králi a Pane, tys povolal blahoslavenou Františku, aby ti na tomto světě sloužila jako vévodkyně i jako poslední mezi sestrami; dej, ať posilování její přímluvou rosteme v lásce všude tam, kam nás posíláš. Prosíme o to skrze tvého Syna...